

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 sierpnia 2023r.,
w sprawie **P.Z.**

oskarżonego o czyn z art. 178a§1 i 4 k.k.

skargi Prokuratury Okręgowej w W.

na wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 kwietnia 2023r., sygn. akt IX Ka
370/23, uchylający wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 24 listopada 2022r., sygn.
akt II K 1088/22

na podstawie art. 539e§2 k.p.k.

postanowił:

- 1) oddalić skargę,
- 2) kosztami sądowymi postępowania skargowego obciążyć Skarb
Państwa.

UZASADNIENIE

Skarga oskarżyciela publicznego nie jest zasadna.

Zgodnie z treścią art. 437§2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439§1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeśli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Powiązanie tego przepisu z treścią art. 539a§3 k.p.k., w którym wymieniono podstawy tego środka zaskarżenia, jednoznacznie wskazuje, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na wyrok sądu odwoławczego ogranicza się wyłącznie do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem I lub II instancji, zachodzi tzw. bezwzględna przyczyna odwoławcza, albo doszło do uchylenia

wyroku mimo braku formalnych przeszkód określonych w art. 454 k.p.k. lub też konieczne jest przeprowadzenie na nowo w całości przewodu sądowego (*vide*: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018r., sygn. akt I KZP 13/17 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2017r., sygn. akt IV KS 6/16). Z powyższego wynika również, że uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno jednoznacznie wskazywać, która z przesłanek określonych w art. 437§2 k.p.k. była podstawą uchylenia wyroku sądu I instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Kolejnym wnioskiem wypływającym z powyższego jest to, że Sąd Najwyższy rozpoznając skargę na uchylenie wyroku nie jest instancją dokonującą niejako alternatywnego, do sądu odwoławczego, rozpoznania sprawy, lecz kontrolującą wystąpienie przesłanek nakazujących i umożliwiających wydanie rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Z uzasadnienia zaskarżonego skargą wyroku jednoznacznie wynika, że Sąd Okręgowy podzielił argumentację zaprezentowaną w apelacji obrony i uznał, że „*w sprawie nie doszło do wszechstronnego i pełnego zgromadzenia materiału dowodowego*”. Wyjaśniona nie została zasadnicza okoliczność, a więc czas spożycia przez oskarżonego alkoholu. Obszernie też wskazano na wady postępowania przygotowawczego, które następnie nie zostały usunięte w toku postępowania sądowego. W tej sytuacji, Sąd Odwoławczy wskazał na potrzebę dopuszczenia szeregu dowodów (k. 5 i 5v uzasadnienia wyroku), oraz powtórzenia w tym nowym kontekście tych, które już zostały przeprowadzone, co w praktyce oznacza konieczność prowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości.

Jak wskazano to już wyżej, Sąd Najwyższy w postępowaniu skargowym nie ma uprawnień do badania czy argumentacja, która doprowadziła Sąd Okręgowy do oceny o tak daleko idącej wadliwości dotychczasowego postępowania dowodowego jest bezdyskusyjnie słuszna. Wystarczające jest tu natomiast wskazanie na zachodzenie jednej z przesłanek z art. 437§2 k.p.k. i logiczne uzasadnienie dlaczego Sąd uznał, że opisana okoliczność w sprawie zachodzi.

Co w niniejszej sprawie nastąpiło.

Sąd Okręgowy wywiązał się z tego obowiązku poprawnie sporządzając jasne i rzetelne uzasadnienie swego orzeczenia.

W tej sytuacji skarga nie mogła być uznana za zasadną.

Z przytoczonych wyżej względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

(Z.K.)

[ł.n]

